

SVENS BIBELOVERSIGT - OBADIAS´ BOG

Bogens hvem, hvad, hvor:

Obadias' Bog er en profeti imod Edom. Da Babylon angreb Juda og satte landet i sin største trængsel og nød, udnyttede Edom situationen til sin egen fordel og viste sin slægtsbroder en hånende foragt. Bogen er fortrinsvis henvendt til Edom, men har et klart opmuntringsord til Juda.

Forfatter:

Vi ved kun, at Obadias var en guddommeligt inspireret profet. Han synes ikke at passe med nogen af de andre skikkelser, der bærer samme navn i GT.

Bogens indhold vidner om, at han mest sandsynligt var profet samtidig med Jeremias og var påvirket af hans forkyndelse (samlign v.1-9 med Jer 49:7-22).

Obadias har derfor selv oplevet Jerusalems ødelæggelse og har været vidne til edomitternes andel i tragedien. En alternativ teori bygger på, at han er citeret af profeten Joel (samlign v 17 med Joel 2:32).

I så fald levede han omkring 850 f.Kr. som den første af skriveprofeterne, og hans lille bog er enten en meget fremsynet forudsigelse af Edoms rolle i Jerusalems ødelæggelse, eller profetien refererer til en hel anden begivenhed.

Tidspunkt:

ca.586 f.k.. Tidspunktet for hvornår Obadias virkede er afhængigt af, hvordan v.11-14 bliver tolket. Teksten passer bedst til situationen omkring Jerusalems ødelæggelse i årene 587-586 f.Kr., mens Judas folk blev gjort klar til at blive ført i eksil i Babylon.

Edom frydede sig over babylonernes angreb og udnyttede den groft til egen fordel (v.10-14; Sl 137:7; Ez 35:5,10-15). Hvis Obadias levede i det 9. årh. f.Kr., kan hans profeti måske henvise til Edoms løsrivelse fra Juda i år ca.850 f.Kr., efter at filisterne og arabere havde angrebet kong Joram i Jerusalem (2 Kong 8:20-22; 2 Krøn 21:16-17).

Motiv:

Bogen er et domsord mod Edom. Obadias udtrykker i ord Guds følelser om Edoms grovheder imod hans folk. Det sårer Gud at se Edoms umenneskelige behandling af Judas flygtninge og høre den skadefro hån, når Edom selv var ligeså moden til få Guds dom pga. gudløshed. Obadias trøster Juda med, at Edom også vil blive dømt og vil blive udsløjet som folk, mens at Israel en dag vil genopstå og stå i spidsen for at føre Guds universelle rige ind i verden.

Bogens opbygning:

1:1-14	Guds domsord over Edom.
1:1	Overskriften på Obadias' syn
1:2-7	Edom vil forsvinde som folkeslag
1:8-14	Årsagerne til Guds dom
1:15-21	Jahves dag.
1:15-16	Israels Gud vil dømme alle folkeslag i verden
1:17-21	Israel skal genopstå som et land og bringe Guds Rige til verden

Bogens indhold:

Guds dom over dem der plager hans folk.

Obadias havde et klart budskab til Edom: de ville blive dømt for deres hovmodige selvtilstrækkelighed, deres ondskab, deres manglende næstekærlighed, deres udnyttende griskhed og skadefro indstilling overfor hans Guds ejendomsfolk. Edom vil forgå, hvorimod Israel vil genopstå.

I. Det er Gud, der bestemmer, hvem der nedbøjes.

Gud er hele verdens dommer, ikke kun Israels, og ingen nation kan beskytte sig imod ham. Han bemærker alt, og alle vil stå til regnskab over for ham for deres adfærd. Gud er specielt opmærksom på ondskab, der er rettet mod hans børn, fordi de er hans børn.

II. Det er Gud, der bestemmer hvem der op-højes.

Gud er nøjeregnende med menneskers adfærd. Alle vil stå til regnskab og vil få igen, som de har gjort. Men der findes en redning, der udgår fra Guds folk, og som vil føre til Guds Riges triumf i verden.

Bogens temaer:

Obadias er en lille bog med et stort budskab. Indholdet af hans budskab kan få indflydelse på nationer og folkeslags evige skæbne.

Obadias' Bog understreger, at blot fordi Gud er Israels Gud, betyder det ikke, at Gud ikke har ret til at dømme alle verdens folkeslag og religioner. Gud bemærker alle menneskers holdninger, ord og adfærd, og til sidst vil ethvert menneske stå til regnskab for, hvordan de har forvaltet deres liv (v.15; Joel 4:12; Am 1:3-2:8; Matt 25:31-46).

Det tager ofte lang tid, før Gud skrider til dom. Han forklarer først sin vilje og advarer, fordi han af hjerter ønsker, at mennesker skal omvende sig (2 Pet 3:9). Hans advarsler kommer på mange forskellige måder - igennem samvittigheden, igennem hans Ords undervisning og igennem advarende hændelser for derigennem at åbenbare sin vilje til mennesker (Rom 2:14-16; Joh 8:31-47; 1 Kor 11:27-32).

Når Gud griber ind til dom og udmåler sin straf, er hans udgangspunkt altid, at straffen skal passe til forbrydelsen (v15; 3 Mos 24:19-22; Jer 50:29).

Dette princip giver både oprejsning til ofret og har en opdragende effekt på forbryderen og på samfundets retsforståelse (2 Mos 9:27; 5 Mos 16:18-20; Kol 4:1).

Bibelen siger meget klar, at ultimativt er det kun Gud, der kan dømme absolut retfærdigt (Matt 7:1-5; Åb 15:3-4). Derfor skal mennesker afstå fra selv-tægt og hævn (Rom 12:17-19).

Ofrene kan hvile i den forvisning, at intet menneske undslipper at stå til regnskab for det de har gjort, for Gud vil bringe offentlig oprejsning til alle ofre og straf over alle forbrydere (Åb 20:11-15).

Gud er optaget af forbrydelser, der bliver gjort mod sit folk (v.10-14; 1 Mos 1:1-14; Est 3:1-6; Joel 4:1-12). Når mennesker angriber dem, angriber de også ham (ApG 9:4-5).

Derfor vil forfølgere også stå til ansvar for, hvordan de har behandlet Israel og Jesu disciple (Zak 2:12; Matt 25:45).

Baggrundsinformation:

Edom betyder rød og beskriver Jakobs rødhårede tvillingebror Esau. Farven kan også referere til det røde måltid, han solgte sin førstefødselsret for samt de røde sandstensklipper i Edoms bjerge. I Bibelen symboliserer Edom den gudløse nation, der ufravigeligt fastholdt sit fjendskab over for Guds folk (v.1-21; 4 Mos 20:14-21; Sl 52; Sl 83; Es kap. 34; 49:7-22; Klages 4:21-22; Ez 25:12-14; 35:1-15; Joel 4:18-19; Am 1:11-12; Mal 1:2-5).

Fjendskabet begyndte imellem brødrene Jakob og Esau og fortsatte igennem 1500 års historie. Men Gud forbød Israel at hade Esau (5 Mos 2:1-6; 23:8-9).

Obadiah fik sit syn fra Gud. Ordet kan betyde, at han så profetien i syner, eller at han fik åndelig indsigt i Guds fastbesluttede vilje. Obadiah tvivler ikke på, at de ord han talte var inspireret af Gud (v.1,4,8,18).

Beviset for at profetien var fra Gud, var at læren var i overensstemmelse med Guds lære (5 Mos 13:1-6), og at den gik i opfyldelse (5 Mos 18: 14-22).

Der er intet i Obadiah' bog, som ikke harmonerer med resten af Skriften, og profetierne vedr. Edom og Israel er opfyldt – Edom eksisterede ikke i flere tusind år, men Israel er der stadig (v. 9-10,17-21).

Bogens sammenhæng med resten af Bibelen:

Den historiske baggrund for Obadiah' Bog findes i de historiske bøger (se 2 Kong kap. 25, 2 Krøn 36:11-21).

Hans domsbudskab bygger på den åbenbaring af Gud, som Loven giver, og er i tråd med andre profeters budskab om "Herrens Dag". NT's lære om Guds endelige opgør med ondskab ved Jesu genkomst bekræfter Obadiah' åbenbaring om, at Gud dømmer ondskab og broderhad (Matt 25:41-46).

Der er ingen specifikke referencer til Obadiah' Bog i NT, men læren er helt i overensstemmelse med NT's lære om Guds dom.

Fra sin hellige by bringer Gud "redning" (v.17). Kun hos Bibelens Gud kan løgnere og bedragere som Jakob og andre forbrydere finde nåde (v.17b; 1 Mos 27:35-36; Sl 51:14).

Det er fordi, Gud er barmhjertig, men også fordi han formidler en stedfortræder, som vil og kan betale synderes gæld (Joh 1:29; Rom 3:21-26; 1 Joh 1:9-2:2).

Ved at stole på Jesus og hans frelsende værk kan hans fuldkomne retfærdighed blive givet til synderen (Hab 2:4; 1 Kor 1:30; Fil 3:7-11; Hebr 7:22-24). På denne måde kan Gud forblive absolut retfærdig, fastholde de højeste etiske krav, og samtidig tilgive syndere og forvandle dem efter hans fuldkomne, retfærdige væsen.

Jesus i det Gamle Testamente:

Menneskehedens historie ender med, at Israels konge, som er Gud og Davids Søn, hersker på jorden (v.21; Åb 11:15).

David var den eneste af Israels konger, der helt besejrede Edom (4 Mos 24:17-19; 2 Sam 8:13-14; Es 63:1-6; Am 9:11-12).

Bogens mest kendte afsnit:

15-17 Herrens dag bringer retfærdig dom og forløsende frelse.